ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 *

Στην υπόθεση C-73/07,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε βάσει του άρθρο 234 ΕΚ το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) με απόφαση της 8ης Φεβρουαρίου 2007, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 12 Φεβρουαρίου 2007, στο πλαίσιο της δίκης

Tietosuojavaltuutettu

κατά

Satakunnan Markkinapörssi Oy και Satamedia Oy,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ,

έχοντας υπόψη την πρόταση του E. Levits, εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα J. Kokott,

* Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική.

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με δικόγραφο της 7ης Ιουνίου 2007, ο Ευρωπαίος Επόπτης προστασίας δεδομένων (στο εξής: Επόπτης) ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα υπόθεση για να διατυπώσει παρατηρήσεις επί των προδικαστικών ερωτημάτων του Korkein hallinto-oikeus.

2 Η αίτηση αυτή υπεβλήθη βάσει του άρθρου 47, παράγραφος 1, στοιχείο θ΄, του κανονισμού (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 8, σ. 1).

3 Προς στήριξη του αιτήματός του, ο Επόπτης επισημαίνει ότι, με παλαιότερες διατάξεις του, το Δικαστήριο αναγνώρισε το δικαίωμα του Επόπτη να παρεμβαίνει στις υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιόν του. Συναφώς, παραπέμπει στις διατάξεις της 17ης Μαρτίου 2005, C-317/04, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2005, σ. I-2457), και C-318/04, Κοινοβούλιο κατά Επιτροπής (Συλλογή 2005, σ. I-2467).

4 Στις υποθέσεις εκείνες, το Δικαστήριο επέτρεψε στον Επόπτη να παρέμβει καίτοι δεν περιλαμβάνεται στον πίνακα του άρθρου 7, παράγραφος 1, ΕΚ και παρ όλο που το δικαίωμα αυτό δεν στηρίζεται ούτε στη διάταξη αυτή ούτε στο άρθρο 40 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων του Δικαστηρίου. Το Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο 47, παράγραφος 1, στοιχείο θ΄, του κανονισμού 45/2001 συνιστά επαρκή νομική βάση.

5 Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει επίσης ότι το δικαίωμα παρεμβάσεως του Επόπτη υπόκειται στα όρια που διέπουν την αποστολή που του έχει ανατεθεί. Κατά το άρθρο 41, παράγραφος 2, του κανονισμού 45/2001, η αποστολή αυτή συνίσταται, μεταξύ άλλων, στην παροχή συμβουλών προς τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας καθώς και προς τα υποκείμενα των δεδομένων για κάθε θέμα που αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

6 Τα ερωτήματα που υποβλήθηκαν στο Δικαστήριο στο πλαίσιο της παρούσας υπόθεσης αφορούν την ερμηνεία των άρθρων 3, παράγραφος 1, 9 και 17 της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31). Κατά το άρθρο 1, η οδηγία αυτή σκοπεί να εξασφαλίσει ότι τα κράτη μέλη θα μεριμνούν για την προστασία των θεμελιωδών ελευθεριών και δικαιωμάτων των φυσικών προσώπων, ιδίως της ιδιωτικής ζωής, έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

7 Κατά τον Επόπτη, συνεπώς, το αντικείμενο της αιτήσεως για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως είναι σαφές ότι εμπίπτει εντός των ορίων της αποστολής που του έχει ανατεθεί.

8 Σχετικά με την αίτηση παρεμβάσεως του Επόπτη στην παρούσα υπόθεση, υπενθυμίζεται ότι το δικαίωμα παρεμβάσεως ενώπιον του Δικαστηρίου διέπεται από το άρθρο 40 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που αναγνωρίζει το δικαίωμα αυτό στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που δικαιολογούν έννομο συμφέρον στην επίλυση διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου. Το άρθρο αυτό ορίζει επίσης ότι το αίτημα της αιτήσεως παρεμβάσεως δεν μπορεί να έχει άλλο αντικείμενο από τη στήριξη των αιτημάτων ενός των διαδίκων. Έχει δηλαδή εφαρμογή στις ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασίες αντιδικίας που σκοπούν στην

επίλυση ορισμένης διαφοράς (βλ. διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Μαρτίου 2004, C-453/03, ABNA κ.λπ., δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 14· της 25ης Μαΐου 2004, C-458/03, Parking Brixen, δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 5, καθώς και της 9ης Ιουνίου 2006, C-305/05, Ordre des barreaux francophones et germanophone κ.λπ., δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 7).

9 Το άρθρο 234 ΕΚ, βάσει του οποίου εισήχθη η παρούσα υπόθεση, δεν προβλέπει διαδικασία αντιδικίας σκοπούσα την επίλυση της διαφοράς, αλλά θεσπίζει διαδικασία που έχει σκοπό, προκειμένου να επιτυγχάνεται η ομοιόμορφη ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου μέσω της συνεργασίας μεταξύ του Δικαστηρίου και των εθνικών δικαστηρίων, να δώσει τη δυνατότητα στα δικαστήρια αυτά να ζητούν την ερμηνεία των κοινοτικών διατάξεων που στη συνέχεια θα εφαρμόσουν στις διαφορές των οποίων έχουν επιληφθεί (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση της 1ης Μαρτίου 1973, 62/72, Bollmann, Συλλογή τόμος 1972-1973, σ. 483, σκέψη 4· διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 2006, C-306/05, SGAE, δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 4, και Ordre des barreaux francophones et germanophone κ.λπ., προαναφερθείσα, σκέψη 8).

10 Κατά συνέπεια, δεν χωρεί παρέμβαση σε προδικαστική διαδικασία (βλ. διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 3ης Ιουνίου 1964, 6/64, Costa, Συλλογή 1964, σ. 1194 (μόνο ξενόγλωσσες εκδόσεις), και Ordre des barreaux francophones και germanophone κ.λπ., προαναφερθείσα, σκέψη 9).

11 Η συμμετοχή στη διαδικασία στις υποθέσεις του άρθρου 234 ΕΚ διέπεται από το άρθρο 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που περιορίζει το δικαίωμα καταθέσεως ενώπιόν του υπομνημάτων ή παρατηρήσεων στους ενδιαφερομένους διαδίκους, στα κράτη μέλη, στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καθώς και, ενδεχομένως, στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, στα κράτη μέλη στη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, εκτός των κρατών μελών, στην εποπτεύουσα αρχή της ΕΖΕΣ και στα τρίτα κράτη. Με την έκφραση «ενδιαφερόμενοι διάδικοι», η διάταξη αυτή αναφέρεται αποκλειστικά σε εκείνους που έχουν την ιδιότητα αυτή στη διαφορά που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση Bollmann, προαναφερθείσα, σκέψη 4, και διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου SGAE, προαναφερθείσα, σκέψη 5).

12 Δεδομένου ότι δεν μνημονεύεται ρητά στο άρθρο 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου ενώ εξάλλου δεν έχει, στην κύρια δίκη, την ιδιότητα του «ενδιαφερομένου διαδίκου» κατά την έννοια του άρθρου αυτού, ο Επόπτης δεν νομιμοποιείται να καταθέσει ενώπιον του Δικαστηρίου παρατηρήσεις επί των προδικαστικών ερωτημάτων του αιτούντος δικαστηρίου.

13 Δεδομένου ότι η αίτηση του Επόπτη δεν μπορεί να γίνει δεκτή ούτε βάσει του άρθρου 40 ούτε βάσει του άρθρου 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

14 Ελλείψει δικαστικών εξόδων, παρέλκει η απόφαση επί του ζητήματος αυτού.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση παρεμβάσεως του Ευρωπαίου Επόπτη προστασίας δεδομένων ως απαράδεκτη.

2) Παρέλκει η απόφαση επί των δικαστικών εξόδων.

(υπογραφές)